

АЛЕКС БОЛДИН
ВЛАК ПО ТЕРЛИЦИ

chitanka.info

Тежка чанта! Какво да се прави, проект! Зам-министърката ми е дала срок. В единайсет трябва да ѝ го занеса в София. Абе, писна ми от тая лудница! Дай, дай, вади си душата... И времето е едно скапано, дъжд, дъжд... Въобще не се кани да спре. Септември! Какво да го правиш? Щом има „р“ в името... Обувките ми пускат вода, краката — мокри, ще мръзна цял ден. На мен по принцип не ми върви...

Ето я гарата! Сега да се лепна на опашката за билети. И билетите ги поскъпиха. Гледай какво е чудо! Мале-е, ще изпусна влака! И кафе не съм пил още. И цигарка... хоп! Трудно ще намеря тая запалка. Къде ли се е забутала по джобовете? Готово! Палнах! Сега ще ми олекне на нервата! Май понамирисва на мухъл това синьо „Виктори“. Всичко развалиха! Дори тая отрова!

И вестник ми се дочете, от тия с новините. Споко! Ще има време за всичко, Ангеле! Ама тая циганка, какво? Ще ме прережда ли? Фучи и се блъска като фурия. И два златни зъба има отпред. Тия цигани все реват за пари, а злато влачат навсякъде, зъби, гривни, гердани...

Няма да я бъде! „Е-е-й, госпожо! Айше ли си, какво ли си? Спазвай си реда! То, ако започнем всички да се пререждаме?... Какво-о-о! На майка ли ме псуваш? И пред толкова народ!...“

Ох, заболя ме глава да се разправам с тая! Неразбрана пасмина! Простотия!

Добре! Много добре! Купих си и билетчето! А сега? Да-а-а! Все скъпи вестници взеха да продават! Жълта преса не ми се чете. Само „Новинар“! Ето това е вестник! Ама и него са го набутали с реклами-и-и... Още двасет стотинки ли трябва, госпожо? Мо-о-ля! Приятен ден! Ех, колко учтив станах?! Ще вземат да ме наградят за учтиво поведение.

Трябва да са останали стотинки за кафе. И край автомата е навалица! Абе, тия навалици край нямат, да му се не види! Автоматът за кафе пуска едва-едва струйката. Докато ми дойде ред, ще се съмне още веднъж. Хайде де, дърпай се де!... „Хей моме, колко кафета ще вземаш? Три!? О, Боже! Ама ще изпусна влака, бе душице! Карай по едно, за да има за всички. Гледай какво става! Народът те гледа, хващат го нервите, а ти се пипкаш едва-едва.“

Е-е-й! Откъде се взе пък това врабче? И то се крие от дъжда. Намерило къде, в залата на жп гара. Е, поне може да хвърчи на воля, зала голяма, народ много, лудница. И май е гладно? Пикира все над

количката с ядки. Мирише му на печени фъстъци и слънчогледови семки. Тая продавачка не вземе да му хвърли една шепица семчици на горката душица. Така де! Колко му е стомахчето? И с малко се нахранва. Светът е пълен със стиснати хора!...

Говорната уредба им е развалена. Пращи и нищо не се разбира. Влакът за Бойчиновци, влакът за Брусарци, за Мездра, а в колко часа заминава? Ха отгатни, де?! На мен ми е нужен оня, за София. Още го няма, макар перонът да е пълен с хора.

Ох, тоя автомат за кафе ще ме побърка! Станахме трийсет души навалица, повече отколкото на гишето за билети! А вътре едно джудже все ти пожелава приятен ден. Ето и сега! Как не се умори, бе! С женски глас повтаря. Тоя зад мен плюска баничка. Мляска, та се не трае. Чак бузите му ще се пръснат. На българина му дай баничка и все едно, че си му устроил кралски банкет. По-добре да не го гледам, че ще ме помисли за гладен и ще му я дръпна и изям. Ама как да не го гледам, като и на мен ми се прияде? То лошите навици прихващат.

Уф! Най-последно ми дойде редът. Едно дъ-ъ-ълго, дъ-ъ-лгичко кафенце с повече захар. Вече зареди чашката! Ама как го точи само!... Хайде, де! Пускай го по-бързо, де! Уредбата пак пращи неразбрано...

Ама, какво става, бе?! Моят влак бил пристигнал! И се готви да тръгва. Не съм го и чул. Сякаш е доприпикал по терлици.

Пускай кафето по-бързо де, скапан, пипкав автомат! Млъкни бе, джудже! Сега ли намери да ме поздравяваш, когато изпускам влака?!

Хо-о-п, тръгна! Чакай, бе! Чакай, бе, влако! Е-е-ей, влако! Чакай, бе! Смили се, бе! Проект трябва да нося, бе! На зам. министърката! Чакай, бе!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.